

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 7 januari 2025 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een verblijf in een zorghotel.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op eerstelijnszorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is een 88-jarige alleenstaande vrouw. Op donderdag 18 januari 2024 heeft verzoekster een electieve knieoperatie ondergaan. Op 19 januari 2024 is verzoekster ontslagen uit het ziekenhuis. Verzoekster is na ontslag naar het Zorghotel De Kim in Noordwijk gegaan. Daar verbleef verzoekster in het kader van een herstelverblijf gedurende acht dagen.

Verzoekster geeft aan dat zij zich voorafgaande aan de operatie heeft verdiept in de mogelijkheden om na de operatie te herstellen in bijvoorbeeld het verpleeghuis tegenover het ziekenhuis. Verzoekster wilde niet direct na haar operatie naar huis omdat zij alleenstaand is en haar slaapkamer en badkamer zich op de eerste verdieping bevinden. Verzoekster wilde twee à drie weken elders herstellen. Aan verzoekster is meerdere malen toegelicht dat de transferverpleegkundige bepaalt of er een medische indicatie bestaat voor een eerstelijnsverblijf in een zorghotel of verpleeghuis. En als er geen medische indicatie bestaat, dat dan de verblijfskosten niet voor vergoeding in aanmerking komen.

De dag na de operatie is verzoekster ontslagen uit het ziekenhuis. Er bestond volgens de transferverpleegkundige geen medische indicatie voor een opname in een eerstelijnsverblijf. De transferverpleegkundige gaf aan dat er een kamer in een zorghotel beschikbaar was. De kosten voor het zorghotel zouden voor rekening van verzoekster komen (€ 190 per dag). Verzoekster zag, na overleg met haar zoon, geen andere keuze dan naar het zorghotel te gaan. De rekening van het zorghotel bleek bij vertrek hoger dan verwacht; de kosten waren € 290 per dag. Verzoekster kan zich niet vinden in de gang van zaken en is van mening

dat de transferverpleegkundige contact had moeten opnemen met haar huisarts in het kader van de indicatiestelling. Dat is niet gebeurd; verzoekster vindt dat niet de juiste gang van zaken en baseert zich daarbij op de folder 'Hulp en zorg na een ziekenhuisopname' van verweerder. Daarnaast is verzoekster van mening dat zij onvoldoende juist is voorgelicht over de kosten van het zorghotel.

Verweerder heeft het verzoek tot vergoeding van de verblijfskosten afgewezen. Volgens verweerder bestond er namelijk geen medische indicatie voor een opname in een eerstelijnsverblijf. Wel was er een indicatie voor thuiszorg en/of wijkverpleging, daarom heeft verweerder dat deel van de kosten wel vergoed. De medische voorgeschiedenis en actuele gezondheidssituatie rondom het ontslag waren bij de behandelend arts en transferverpleegkundige bekend. Deze gaven geen aanleiding om een medische indicatie voor verblijf in een eerstelijnsverblijf af te geven. Ook gaf de woonsituatie van verzoekster geen aanleiding voor een medische indicatie. Voor ondersteuning bij haar persoonlijke zorg kreeg verzoekster twee keer per dag wijkzorg aangeboden. Als traplopen niet mogelijk was, dan was er een mogelijkheid om een ziekenhuisbed op de begane grond te plaatsen.

Verweerder voert aan dat verzoekster op 13 september 2023 telefonisch navraag heeft gedaan bij verweerder over de vergoeding van de kosten van het zorghotel. Verweerder heeft verzoekster er toen op gewezen dat er waarschijnlijk geen medische indicatie zou zijn voor een opname na de operatie. Ook heeft verweerder tijdens dat telefoongesprek aangegeven dat de behandelend arts en de transferverpleegkundige verantwoordelijk zijn voor het stellen van de indicatie. De transferverpleegkundige is daarbij niet verplicht contact op te nemen met de huisarts over een mogelijke opname in een eerstelijnsverblijf. Verweerder voert als laatste aan dat Zorghotel De Kim geen eerstelijnsverblijf is, maar voorzieningen biedt die gelijk zijn aan de thuissituatie.

Juridisch kader

Het eerstelijnsverblijf valt onder de aanspraak 'verblijf' in artikel 2.12 van het Besluit Zorgverzekering (Bzv). Het gaat om verblijf dat medisch noodzakelijk is in verband met geneeskundige zorg zoals huisartsen die plegen te bieden, al dan niet gepaard gaande met verpleging, verzorging of paramedische zorg. Er moet sprake zijn van zorg die door een arts niet veilig en/of verantwoord thuis gegeven kan worden. Naast huisartsen kunnen ook de specialist ouderengeneeskunde of arts verstandelijk gehandicapten hoofdbehandelaar zijn binnen het eerstelijnsverblijf.

Adviestaak Zorginstituut

De vraag of verzoekster voldoende is voorgelicht over de kosten van het zorghotel valt buiten de adviestaak van het Zorginstituut. Gelet op voornoemd artikel 114, derde lid Zvw adviseert het Zorginstituut over geschillen die betrekking hebben op de te verzekeren prestaties, zoals vermeld in artikel 11 Zvw. Het Zorginstituut kan daarom geen advies geven over het eventueel ontbreken van voorafgaande toestemming.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De transferverpleegkundige geeft in haar reactie op de klacht van verzoekster aan dat er geen medische indicatie bestond voor eerstelijnsverblijf. Verzoekster kon naar huis worden ontslagen, met tweemaal daags thuiszorg en eventueel plaatsing van een ziekenhuisbed op de begane grond. De transferverpleegkundige beoordeelt in eerste instantie of er een medische indicatie is voor eerstelijnsverblijf na de operatie. Verder bevat het dossier geen medische informatie van een behandelend arts over een eventuele medische indicatie voor eerstelijnsverblijf. Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is niet aangetoond dat eerstelijnsverblijf medisch noodzakelijk was en dat verzoekster hiervoor een indicatie had.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoekster een medische indicatie had voor eerstelijnsverblijf. Verzoekster kan derhalve geen aanspraak maken op vergoeding van de kosten voor het verblijf in zorghotel De Kim ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen medische indicatie voor eerstelijnsverblijf.